

CURTEA EUROPEANA A DREPTURILOR OMULUI

**Jurisprudenta recenta in domeniul azilului
Martie 2017**

A.G.R. v. Olanda (no. 13442/08); A.W.Q. si D.H. v. Olanda (no. 25077/06); M.R.A. si altii v. Olanda (no. 46856/07); S.D.M. v. Olanda (no. 8161/07); S.S.V Olanda (no. 39575/06)

- Ianuarie 2016
- Petenții din fiecare dintre aceste cazuri sunt cetățeni afghani, care au cerut azil în Olanda.
- Fiecare a deținut funcții de conducere în fosta armată sau in Serviciului afgan de Informatii în timpul regimului comunist.
- Ei au susținut că, la întoarcerea în Afganistan ar fi expusi riscului de persecuție de către mujahedeeni sau talibani; sau ar fi expusi riscului serios din cauza situației generale de securitate.

-
-
- Autoritățile olandeze au decis să **excludă de la protecție** în temeiul art **1F din Convenție**, pe baza unui raport al Ministerului Afacerilor Externe, care a considerat că solicitanții de azil afgani care dețineau anumite posturi de conducere în timpul regimului comunist din Afganistan, au fost implicați în încălcări ale drepturilor omului.
 - Ei au considerat că returnările petenților nu ar încălca articolul 3, pe baza fostelor lor cariere sau oricaror circumstanțe individuale sau personale pe care le-au ridicat.
 - Petenții au contestat aceste constatări în fața CEDO.

Decizia CtEDO

- Curtea a considerat că petentii nu au demonstrat factori individuali ref. la un risc real de persecuție.
- Aceasta a observat că din decembrie 2010, **UNHCR nu mai califică foști angajați ai serviciului de securitate afgane sau soldații în armata afgană în timpul regimului comunist ca anumite categorii de persoane expuse unui risc de persecuție în Afganistan.**
- În plus, aceasta a invocat hotărârea sa în **H. și B. împotriva Regatului Unit** apreciind că situația de securitate generală, în sine, nu era de natură să conducă la un risc de rele tratamente (art 3) la întoarcerea în Afganistan.

J.K. si altii impotriva Suediei (no. 59166/12, GC) [Art. 3] - 23 august 2016

- Familie irakiana care a cerut azil în Suedia, fiind respinsa.
- Decizia CEDO se bazeaza pe faptul ca in cazul intoarcerii în țara lor de origine, ar putea fi supusi la un tratament inuman sau degradant, si violarea art 3 din Convenție.
- Curtea a furnizat o evaluare a principiilor generale aplicabile expulzării / returnarii (punctele 77 -. 105), inclusiv evaluarea ex nunc a circumstanțelor cauzei, repartizarea sarcinii probei și a relelor tratamente din trecut ca o indicație a riscului viitor.

J.K. si altii impotriva Suediei (no. 59166/12, GC) [Art. 3] - 23 august 2016

- Curtea a remarcat că, în Irak, familia a fost supusa relexor tratamente aplicate de către al-Qaeda. Tatăl, care a deținut o afacere de construcții și de transport, a aparținut unui grup vizat în mod sistematic din cauza relației sale de afaceri cu forțele armate americane.
- Conform Curții, acest lucru a furnizat o **indicație clară** că familia va continua să fie expusa riscului.
- Curtea a arătat în continuare că situația de securitate s-a **deteriorat grav** începând cu 2011 și 2012. Ca urmare a creșterii violențelor sectare și atacurilor ISIS, cele mai multe zone nu mai sunt sub control efectiv de către guvernul irakian.
- Prin urmare, **autoritățile irakiene ar fi în imposibilitatea de a-si proteja în mod adecvat cetățenii.**

Impartirea sarcinii probei

- 92. Potrivit jurisprudenței Curții, este de datoria persoanelor care pretind că expulzarea lor [indepartarea de pe teritoriu] ar echivala cu o încălcare a art. 3 să prezinte, în măsura în care este posibil, materiale și informații care să permită autorităților statului contractant în cauză, să evalueze riscul pe care aceasta îndepărtare l-ar putea atrage după sine (..).

Curtea, cu toate acestea, recunoaște faptul că, în ceea ce privește cererile de recunoaștere a statutului de refugiat, poate fi dificil, dacă nu imposibil, pentru persoana în cauză să furnizeze probe într-un timp scurt, mai ales dacă aceste dovezi trebuie să fie obținute din țară din care el sau ea pretinde că a fugit. Lipsa de dovezi documentare directe, prin urmare, nu poate fi decisivă în sine.

Impartirea sarcinii probei

- 93. Având în vedere situația specială în care solicitanții de azil se găsesc adesea, este necesară acordarea beneficiului dubiului atunci când se evaluează credibilitatea declarațiilor lor și documentele prezentate în sprijinul acestora. Cu toate acestea, atunci când informațiile prezentate implică motive puternice pentru a pune sub semnul întrebării veridicitatea unei declarații, individul trebuie să ofere o explicație satisfăcătoare

Chiar dacă unele detalii din povestea reclamantului pot părea parțial neplauzibile, Curtea a considerat că acest lucru nu diminuează credibilitatea generală, de ansamblu, a pretențiilor reclamantului

Impartirea sarcinii probei / rolul activ

- 98. Curtea notează că, în ceea ce privește evaluarea situației generale într-o anumită țară , ar trebui să se ia o abordare diferită. În ceea ce privește aceste aspecte, autoritățile naționale responsabile să examineze o cerere de protecție internațională au acces deplin la informații. Din acest motiv, **situația generală într-o țară, inclusiv capacitatea autorităților publice de a oferi protecție, trebuie să fie stabilită *proprio motu* de către autoritățile de imigrare interne competente**".
- *Atât standardele elaborate de UNCHR (punctul 12 din Nota și punctul 196 din Manual, citate la punctele 53-54 din Decizie) și articolul 4 § 5 din Directiva privind Calificarea recunosc, în mod explicit sau implicit, că beneficiul dubiului ar trebui să fie acordat în favoarea unei persoane care solicită protecție internațională*

Protectia statala

- 121. Curtea consideră că, având în vedere informațiile de mai sus(...) **inclusiv situația complexă și volatilă generală de securitate, capacitatea autorităților irakiene de a proteja proprii cetateni trebuie să fie vazuta ca fiind diminuate. Deși nivelul actual de protecție poate fi încă suficient pentru publicul larg în Irak, situația este diferită pentru persoane fizice, cum ar fi reclamantii, care sunt membri ai unui grup vizat in mod particular.**
- Prin urmare, Curtea nu este convinsă, în circumstanțele particulare ale cauzei reclamantilor, că statul irakian ar fi în măsură să le ofere o protecție eficientă împotriva amenințărilor altor actori nestatali (...) sau în situația actuală. Prin urmare, **efectul cumulativ al circumstanțelor personale și capacitatea diminuată de a proteja a autorităților irakiene, ar trebuie să fie evaluate ca ducand la un risc real de rele tratamente în cazul întoarcerii lor în Irak.**

Protectia statala

- 122. Întrucât capacitatea de a proteja a autorităților irakiene trebuie să fie considerată ca fiind diminuată în întreaga țară, posibilitatea de relocare internă nu este o opțiune reală în cazul reclamantilor.
- 123. Curtea constată că există motive substanțiale pentru a crede că reclamantii ar fi expuși la un risc real de tratament contrar articolului 3 în cazul în care ar reveni în Irak. În consecință, Curtea consideră că punerea în aplicare a ordinului de expulzare în ceea ce privește reclamantii ar atrage după sine o încălcare a articolului 3 al Convenției.

A.B. si altii v. Frantei, A.M. altii v. Frantei, R.C. altii v. Frantei, R.K. v Frantei, R.M. altii v. Frantei

- Decizie privind detentia administrativa a copiilor in cadrul procedurilor de returnare
- Petentii s-au plâns la CEDO că plasarea copiilor lor în centrele de detenție administrativă a constituit un tratament inuman și degradant, cu încălcarea articolului 3 din CEDO. În plus, reclamantii au pretins că această plasare a fost contrară articolului 5 § 1 CEDO (dreptul la libertate și siguranță) și că măsurile reparatorii disponibile au fost ineficiente în temeiul articolului 5 § 4 (dreptul la un control rapid al legalității detenției).
- Petentii, invocând articolul 8 din CEDO, de asemenea, s-au plâns că plasarea lor în detenție administrativă a încălcat dreptul la respectarea vieții de familie.

Motivare, concluzii, decizia Curtii

Privind Articolul 3 din CEDO:

- Curtea a reiterat faptul că a constatat în mod repetat o încălcare a articolului 3 din CEDO cu privire la detenția administrativă a copiilor naționale străine (Popov v Franța, Muskhadzhiyeva și alții c. Belgia, cazul Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga Belgia, Rahimi v Grecia, Kanagaratnam v Belgia) .
- Curtea a reiterat faptul că vulnerabilitatea extremă a copilului este factorul decisiv și are prioritate în raport cu considerațiile legate de statutul unui imigrant ilegal. În plus, **copiii solicitanți de azil au nevoi specifice care sunt legate, în special, de vârsta lor, lipsa de independență, și statutul acestora.**

Motivare, concluzii, decizia Curtii (2)

- În speță, Curtea a constatat că, **deși condițiile materiale în anumite centre au fost adecvate, condițiile inerente în unități de acest tip sunt o sursă de anxietate pentru copii mici.** Prin urmare, Curtea a ajuns la concluzia că, având în vedere vârsta tânără copiilor, durata și condițiile de detenție ale acestora, autoritățile franceze au supus copiii la tratamente care încălca articolul 3 din CEDO.

Motivare, concluzii, decizia Curtii (3)

Articolul 5 din CEDO

- Curtea a precizat că, pentru a intra sub incidența art.5 § 1 f) din CEDO, privarea de libertate a copiilor trebuie să fie necesară pentru atingerea obiectivului urmărit, și anume acela de a asigura îndepărtarea familiei.
- Curtea a admis că **privarea de libertate, care a rezultat din decizia legitimă a părinților să nu încredințeze copiii lor către o altă persoană nu a fost, în principiu, contrara dreptului intern.** Cu toate acestea, **Curtea a subliniat că, în cazul în care sunt prezenți copii, autoritățile naționale trebuie să se asigure că plasarea în detenție administrativă este o măsură de ultimă instanță, pentru care nici o măsură alternativă este disponibilă.**
- În cazurile A.B. și alții împotriva Franței, R.K. și alții împotriva Franței și R.M. și alții c. Franței, Curtea nu a fost convinsă că autoritățile naționale au verificat că plasarea familiei în detenție administrativă a fost o măsură de ultimă instanță, pentru care nici o alternativă disponibilă. Prin urmare, ea a constatat o încălcare a articolelor 5 § 1 și 5 § 4 CEDO în ceea ce privește copiii

Motivare, concluzii, decizia Curtii (3)

Articolul 8 din CEDO

- În *A.B. și alții c. Franței* și *R.K. și alții c. Franței*, Curtea a constatat, de asemenea, o încălcare a art. 8 din CEDO. În special, se pare că autoritățile nu au luat toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare măsura de îndepărtare cât mai repede posibil și pentru a limita astfel timpul petrecut în detenție. În absența unui anumit risc de sustragere, detenția administrativă a familiei părea disproporționată în raport cu scopul urmărit. Prin urmare, Curtea a considerat că a existat o ingerință disproporționată în dreptul lor la respectarea vieții de familie.

B.A.C. v. Greece (no. 11981/15) [Art 3, 8 si 13] 13 Oct. 2016

- Cazul se referă la un cetățean turc, care a așteptat o decizie din partea autorităților elene cu privire la cererea sa de azil din 2002. Cererea: amestec în viața sa privată, cu încălcarea articolului 8 din CEDO, deoarece el a locuit în Grecia timp de 12 ani cu un statut incert.
- SA a susținut că el s-ar confrunta cu un risc real de a fi supus la rele tratamente în cazul în care s-ar fi întors în Turcia, în încălcarea articolului 3 din CEDO. În ceea ce privește aceste două plângeri, el a susținut, de asemenea, că nu a avut un remediu efectiv prin care să se plângă de aceste încălcări.
- CEDO constata **eșecul autorităților elene de a procesa cererea de azil și efectul unei astfel de întârzieri asupra dreptului individului la viața de familie.**

-
-
- Art.8: Curtea a constatat că autoritățile competente nu au reușit să-și respecte obligația pozitivă în conformitate cu art. 8 din CEDO pentru a oferi un mijloc eficient și accesibil de protecție a dreptului la viață privată. Acest lucru ar fi trebuit făcută prin reglementări adecvate care să asigure că cererea de azil a reclamantului a fost examinată într-un termen rezonabil pentru a menține starea de nesiguranță la minimum.
 - Art. 13: Curtea a considerat că a existat o încălcare a art. 13 din CEDO coroborat cu art. 8 din CEDO.
 - Art.3 coroborat cu art. 13: Curtea a ajuns la concluzia că ar fi o încălcare a ambelor articole dacă solicitantul s-ar întoarce în Turcia fără o evaluare a situației sale prospective personale. Curtea a examinat probele prezentate în susținerea cererii sale de azil în Grecia, ca fiind concludente referitor la rele tratamente suferite în Turcia.
 - În plus, Curtea a observat că statutul juridic al reclamantului a rămas incert, deoarece nu s-a luat o decizie privind cererea de azil. Acest lucru l-a pus în pericol de returnare în Turcia, fără o examinare efectivă a cererii sale de azil.

Ilias si Ahmed v. Ungaria (no. 47287/15) [Art. 3 si 5], 14 Mar 2017

- Reclamanții sunt cetățeni din Bangladesh. Au tranzitat prin Grecia, Macedonia și Serbia, în cele din urmă au ajuns în Ungaria, la 15 septembrie 2015.
- Ei au aplicat imediat pentru azil. Pentru următoarele 23 de zile au rămas în interiorul zonei de tranzit Röszke*; nu au putut intra în direcția Ungariei fiindcă zona a fost inconjurată de un gard și păzită.
- Au fost trimisi înapoi în Serbia, ca urmare a unui Decret Guv. din 2015 care lista Serbia - ultima țară prin care reclamanții au tranzitat - ca o țară terță sigură.

Ilias si Ahmed v. Ungaria (no. 47287/15) [Art. 3 si 5], 14 Mar 2017

- Autoritățile de azil au constatat că rapoartele medico-legale nu au demonstrat că reclamantii aveau nevoi speciale care nu au putut fi îndeplinite în zona de tranzit.
- De asemenea, nu a fost luata in considerare pozitia solicitanților raportata la circumstanțele lor individuale, conform careia Serbia nu a fost o țară sigură pentru ei.
- Ei au fost escortați imediat la granița cu Serbia (oct.2015), in zona de transit, fără a fi aplicată constrângere fizica.

Plangerea

- Art. 5 § 1 și 5 § 4: reclamantii au susținut că cele 23 de zile petrecute în zona de tranzit Röske au constituit o privare de libertate care nu avea nicio bază legală și care nu au putut fi remediata prin control adecvat din partea unei instanțe independente .
- Art.3 și 13: reclamantii au pretins că izolarea prelungită în zona de tranzit în condiții care nu corespund, în special având în vedere că aceștia au fost identificați ca suferind de tulburare de stres post-traumatic, a fost inumană.
- Art. 3: îndepărtarea în Serbia, fără o evaluare detaliată și individualizată a cazurilor lor, i-a expus la posibile îndepărtări în lanț prin Serbia și Macedonia - în Grecia, unde ar fi fost expuși riscului de condiții de primire inumane.
- Insuficiența procedurii de azil a fost agravată de faptul că singurele informații juridice pe care autoritățile le-au oferit reclamantilor, care erau analfabeți, au fost scrise, și că unul dintre ei a fost interviuat într-o limbă pe care el nu o vorbește.

Decizia

- Condițiile de detenție au fost „acceptabile“ și nu au atins nivelul de gravitate necesar pentru a constitui o încălcare în temeiul articolului 3
- CEDO a constatat o încălcare a articolului 13 coroborat cu articolul 3, deoarece nu a existat nici o cale de atac efectivă prin care reclamantii să se plângă de condițiile de detenție.
- Curtea a constatat o încălcare a articolului 3 din cauza lipsei de garanții eficiente pentru a proteja solicitantii de riscul de a fi supuși unui tratament inuman sau degradant din cauza unei posibile „returnari (indepartari) în lanț” în Grecia.

- **1. Incalcare Art. 5 § 1 Art. 4 CEDO (nelegalitatea detentiei in zona de transit, fara acces la mecanisme de remediu – la revizuire pec ale judecatoreasca)**

a) Blocarea intr-o zona de tranzit a constiuit de facto o privare de libertate; este irelevanta posibilitatea de a reveni in Serbia. (Amuur v. France).

b) Nelegalitatea detentiei

c) Nu a existat dreptul la un control judecatoresc astfel incat sa fie prevenit arbitrariul

- **2. Nu a existat o incalcare a Art. 3 din cauza conditiilor de detentie**

- **3. Incalcare Art. 13 coroborat cu Art. 3 – pe fondul lipsei unui remediu efectiv de a se plange fata de conditiile din zona de tranzit Röscke**

- **4. Incalcare Art. 3 cu privire la indepartarea in Serbia**

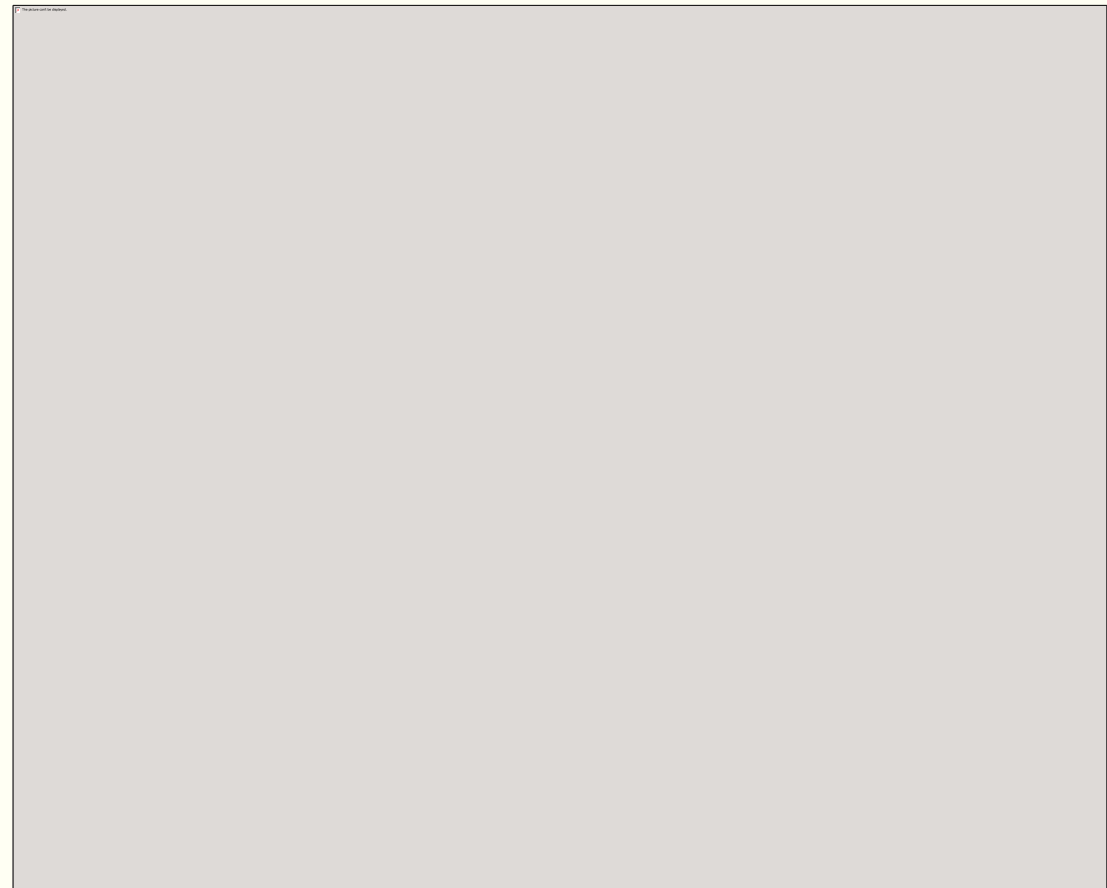
a) Situația din țările de tranzit.

b) Procedura de azil a reclamantilor în fața autorităților maghiare - LIPSA GARANTII

UNHCR Country guidance

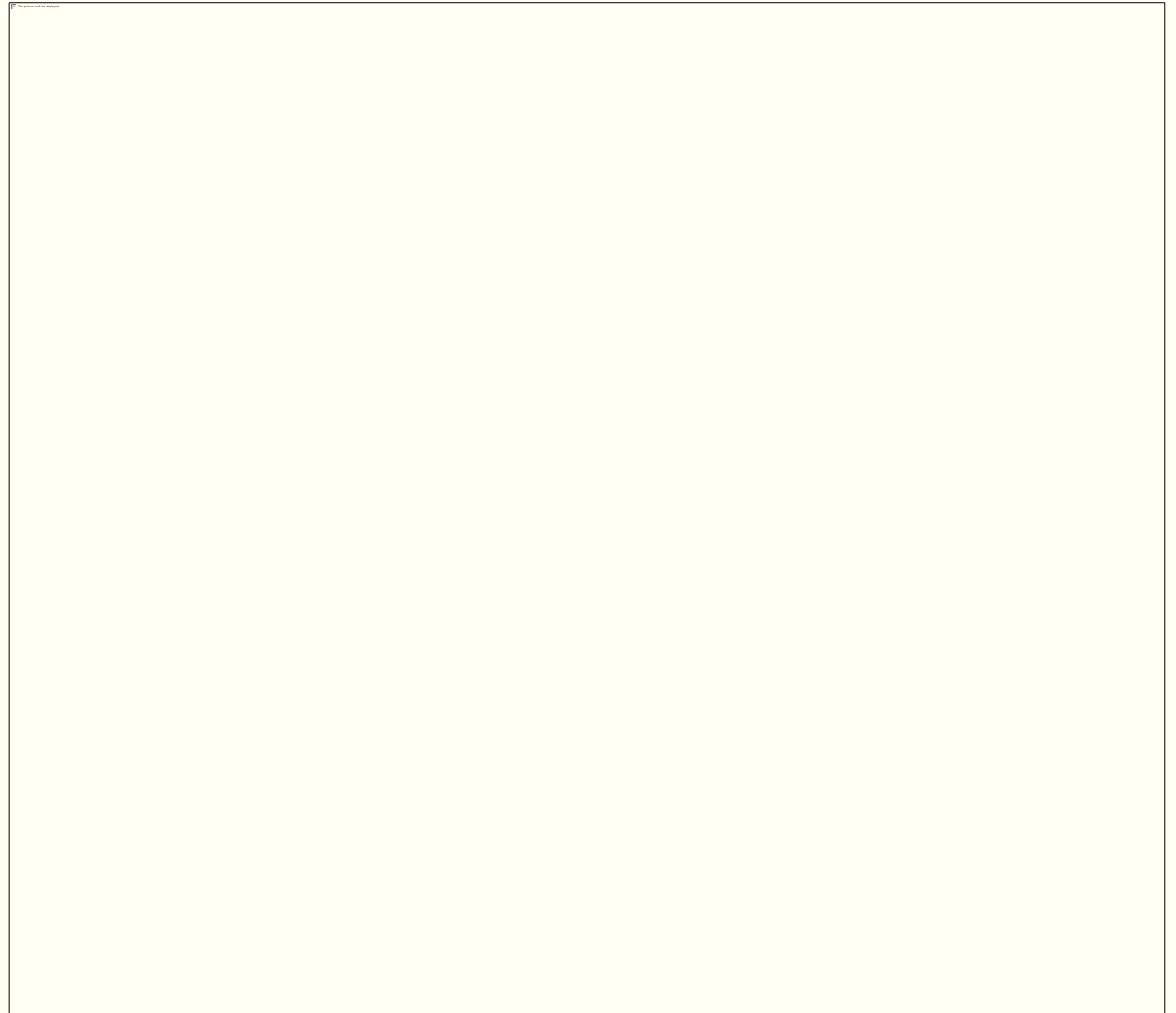
- **“Hungary as a country of asylum. Observations on restrictive legal measures and subsequent practice implemented between July 2015 and March 2016”, published in May 2016,**
- **“Serbia As a Country of Asylum; Observations on the Situation of Asylum-Seekers and Beneficiaries of International Protection in Serbia” prepared in August 2012**
- **“The former Yugoslav Republic of Macedonia As a Country of Asylum” prepared in August 2015**

REGULAMENTUL DUBLIN:
JURSIPRUDENTA EUROPEANA
RECENTA

Aspecte problematice cazuri Dublin

- Accesul la protectie efectiva
- Detentie (aplicarea legala, necesara si proportionala; conditii de detentie, accesul la un remediu efectiv)
- Conditii de receptie

Cazuri Recente

CEDO

- **Tarakhel v. Elventia, 4 Nov 2014 (Decizie a Marii Camere)**
- **A.M.E. v. Olanda (no. 51428/10), 13 Ian. 2015 (decizie privind admisibilitatea)**
- **A.S. c. Elvetiei (no. 39350/13), 30 iunie 2015 (Decizie a Camerei)**

CEJ

- **C-695/15 PPU Mirza, 17 martie 2016**
- **George Karim v Migrationsverket C-155/15, iunie 2016**
- **C. K. si altii, (C-578/16), Sesizarea CJUE pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare de catre Curtea Suprema a R Slovenia**

Tarakhel c. Elvetiei, 4 Nov 2014 (Decizie a Marii Camere)

- Cazul se referea la refuzul autorităților elvețiene de a examina cererea de azil a unui cuplu afgan și cei șase copii și decizia de a-i trimite înapoi în Italia.
- Reclamanții au pretins, în special, că, în cazul întoarcerii în Italia "în lipsa unor garanții individuale referitoare la îngrijirea/asistența lor", ei vor fi supuși unui tratament inuman și degradant din cauza unor "deficiențe sistemice" în condițiile de primire pentru solicitanții de azil în Italia.
- De asemenea, au susținut că autoritățile elvețiene nu au dat suficientă atenție circumstanțelor personale și nu au luat în considerare situația lor ca o familie.

Tarakhel c. Elvetiei, 4 Nov 2014 (cont.*)

- Curtea a considerat ca trimiterea familiei in Italia în temeiul Regulamentului Dublin este o încălcare a articolului 3 (interzicerea tratamentelor inumane sau degradante) din Convenție, dacă autoritățile elvețiene nu au obținut mai întâi garanții individuale din partea autorităților italiene ca reclamantii ar fi reprimiți într-un mod adecvat, cu luarea in considerare a varstei copiilor și că familia ar fi menținuta împreună.

Tarakhel c. Elvetiei, 4 Nov 2014 (cont.*)

- Curtea a constatat în special că, având în vedere situația actuală în ceea ce privește sistemul de primire în Italia, și în lipsa unor informații detaliate și credibile (fiabile) cu privire la locația (centrul) specifică de destinație, autoritățile elvețiene nu aveau suficiente asigurări că, în cazul în care ar fi revenit în Italia, reclamantii ar fi fost primiți într-un mod adaptat vârstei copiilor.
- Curtea a considerat însă că reclamantii au avut la dispoziție un remediu efectiv la justiție în ceea ce privește plângerea lor în temeiul articolului 3 din Convenție. Prin urmare, aceasta a respins plângerea lor în temeiul articolului 13 (dreptul la un remediu efectiv) din Convenție coroborat cu articolul 3, ca fiind nefondată.

A.M.E. c. Olanda (no. 51428/10), 13 Ian. 2015 (decizie privind admisibilitatea)

- Reclamantul, un solicitant de azil din Somalia, s-a plâns că transferul în Italia l-ar expune la condiții precare de viață și ca se temea că autoritățile italiene l-ar returna direct în Somalia, fără o examinare adecvată a cazului său.
- Curtea a declarat plângerea reclamantului în temeiul articolului 3 (interzicerea tratamentelor inumane sau degradante) ca **inadmisibila**, constatând că el nu a stabilit că **perspectivele sale viitoare în cazul în care ar reveni în Italia, indiferent dacă sunt analizate din punct de vedere material, fizic sau psihologic, ar dezvălui un risc al unui prejudiciu suficient de real și iminent pentru a intra în sfera de aplicare a articolului 3.**

A.M.E. c. Olanda (no. 51428/10), 13 Ian. 2015 (decizie privind admisibilitatea)

- Curtea a remarcat în special faptul că, spre deosebire de reclamantii din cazul Tarakhel c. Elveției (a se vedea mai sus), care au o familie cu șase copii minori, reclamantul era un tânăr capabil a se întreține și că **situația actuală din Italia pentru solicitanții de azil NU ar putea fi comparată în nici un fel situația din Grecia, la momentul hotararii MSS v. Belgia și Grecia.**
- **Structura și situația generală a condițiilor de primire în Italia nu pot prin urmare, prin ele însele, să acționeze ca un obstacol împotriva tuturor transferurilor solicitanților de azil în această țară.**

A.S. c. Elvetia (no. 39350/13), 30 iunie 2015 (Decizie a Camerei)

- Reclamantul, cetățean sirian, de origine kurdă, s-a plâns că, în cazul transferului în Italia, se va confrunta cu un tratament inuman sau degradant.
- În special, el a susținut că, din cauza unor deficiențe sistemice în sistemul de primire pentru solicitanții de azil din Italia, el nu ar beneficia de condiții de locuire /cazare adecvate și tratament medical adecvat. El a susținut în continuare, în special, că îndepărtarea sa în Italia ar duce la rupea relației sale cu surorile sale din Elveția și ar încălca dreptul la respectarea vieții private și de familie.

A.S. c. Elvetia (no. 39350/13), 30 iunie 2015 (Decizie a Camerei)

- Curtea a considerat că nu exista nici o încălcare a articolului 3 (interzicerea tratamentelor inumane sau degradante) și articolului 8 (dreptul la respectarea private și de familie viață) din Convenție.
- Curtea a observat, în special, că reclamantul nu era în stare critică și a constatat că **nu există în prezent nici un indiciu că el nu va primi un tratament psihologic adecvat dacă va fi transferat în Italia.**
- **În timp ce Curtea a exprimat anterior îndoieli serioase cu privire la capacitățile sistemului de primire pentru solicitanții de azil în Italia, condițiile de primire nu ar putea să justifice prin ele inele interzicerea tuturor transferurilor solicitanților de azil în Italia.**

ALTE DECIZII

Suspendarea transferurilor Dublin către Ungaria

- Germania, 5 iulie 2016: Curtea Administrativă din Baden-Württemberg suspendă transferurile Dublin către Ungaria din cauza unor deficiențe sistemice în sistemul de azil
- Cazul se referă la un cetățean sirian care a intrat în Germania prin Grecia, Ungaria și Austria. Oficiul Federal pentru Migrație și Refugiați a declarat cererea de azil inadmisibilă pt aplicarea Regulamentului Dublin III și a stabilit întoarcerea sa în Ungaria. Curtea Sigmaringen a anulat această decizie din cauza deficiențelor sistemice aparente în sistemul de azil din Ungaria. Ea a decis că solicitanții de azil ar fi supuși unor încălcări grave ale drepturilor omului la întoarcerea în Ungaria.

Suspendarea transferurilor Dublin către Ungaria

- Instanța de recurs a reiterat deficiențele sistemice grave în sistemul de azil din Ungaria și, în plus, a considerat amenințarea gravă de detenție a solicitanților de azil la întoarcerea în Ungaria.
- Chiar dacă legea ungară este în conformitate cu articolul 8 din Directiva privind condițiile de recepție (2013/33), mai multe rapoarte au relevat eșecul Ungariei de a respecta DR în practică. Prin urmare, reclamantul s-ar confrunța cu un risc real de a fi supus unui tratament inuman sau degradant în Ungaria.
- În afară de situația generală din Ungaria, Curtea a constatat previzibil că transferul Dublin probabil nu ar avea loc în termen de șase luni termenul în temeiul art. 29(2) din Reg. Dublin III. Petentul nu ar fi putut, de asemenea, să fie returnat în Grecia (deficiențe sistemice) sau Austria (doar o țară de tranzit).

UK – Tribunal superior publica *Indrumarea de tara privind Eritreea*

- 10 oct. 2016: Tribunalul Superior a publicat o *Indrumare de țară privind Eritreea*, in contextul Deciziei MST și alții (recrutare in armata naționala - categorii de risc). Hotărârea confirmă faptul că eritreenii, care au eludat serviciul militar și / sau care au părăsit țara în mod ilegal, continuă să se confrunte cu un risc real de persecuție, vătămări grave sau rele tratamente în cazul în care ar reveni în Eritreea.
- Tribunalul constată că o persoană care este în măsură să arate in mod rezonabil ca: a părăsit ilegal, și se incadreaza in anumite limite de vârstă, este probabil să fie percepută la întoarcere ca dezertor și ca rezultat se va confruntă cu un risc real de persecuție sau vătămări grave.
- De asemenea, este posibil ca o persoană care a ieșit în mod legal să fie supusa, la intoarcere sau in caz de returnare, sa fie reluata in armata. Într-un astfel de caz, există un risc real de persecuție sau vătămări grave în virtutea unui astfel de serviciu care constituie o incalcare a articolul 4 alineatul (2) și articolul 3 din CEDO.

-
-
- Ca răspuns la hotărârea MST și alții, Ministerul de Interne a eliminat Indrumarea privind Eritreea din august 2016.
 - <https://www.freemovement.org.uk/new-country-guidance-case-eritrea-find>
 - <https://tribunalsdecisions.service.gov.uk/utiac/2016-ukut-443s-real-risk-return/#>

Va multumim pentru atentie!

